

דבר, 19.02.1965, page 7

סִפְרַיִם

ערביה

קובץ שירים קטן וצניע מאת אברהם וילנסקי (הוציאת "קריית ספר", ירושלים) שאין בו מן היזומה לחדר וללהפתיע. המכח נדרש לנושא מקובל וידוע ומשרה הליריקה של אדם חמר סימט פזגלו תוך רויעה והשלמת, נקי תיאוריו מצטיר בעיניהם טרי בות וטלניות ובחרוזיו צורות רתמי התרכזות ופרידת. המשורר בدد בפיידן מוגנה חביב נבי אין גונע לבב. אבל, באמור, עצם בותיו אין עמה דבר וטינה. כאן נמחחים צלי ערבית רכה ותפילה זמה נובעת עמוק נפש.

אברהם וילנסקי יודע, כי פניו יה גס שינה אחרית הפצעייה בזיקוקין-דיבורים. אך הוא מביר ומתחווה, שאיננו מבני תחלהן תי חדש, העזיר, פרוש ובדל יעים בתחומו למצוות ולא איכפת לו אם יכנחו "חוני המעגל", וכן יהן לר המשורר העדין ויחדר על הזיק הייחידי שלרד לו לפלייה. יש לפרקין, בשעת התעוררות, כמו יתאותה "להיולד בעולם של בראש שיות" ובמינו יבקש בפלס בתפדי ארת הטבע; יתקפהו גענעים לייטי שגה, להלומות שנחנדכו וכולו גחרפקות אצילה על בתי השירות.

הסתוי האנטומי הוא המוטיב ה-יעורי בסיסו וההונגה גוברת בחליל ההויה הרגשית. אברהם וילנסקי מצא לעצמו פורקן טבעי ומוחשי לתיאורי בדידותו המסתמלת באותו "ענץ ערום של איזורכת". הנבסת ומונקש על זוגיות חלונה, ואפיקעל-פראקו מלהבתה הרגנתה לקרה פלא מסורה:

יעוד תוהחת ייש — —

חלומות ארגתי לי,

עירם שוקטה ונלבשת,

א. ברויזר